

Νίκος Καββαδίας

BLACK AND WHITE

Στον Μ. Καραγάτση

Του Άλμπορ το φανάρι πότε θα φανεί;
Οι μαθήτριες σχολάσανε του ωδείου.
Φωτεινές ρεκλάμες της οδού Σταδίου.
Γέφυρα βρεγμένη σκοτεινή.

Μάτι ταραγμένο μάτια σε κρατώ
στον καιρόν απάνω του Σιρόκου.
Δούλευε το φτυάρι, μαύρε του Μαρόκου
που μασάς βοτάνια για τον πυρετό.

Φεμινά!... Χορός των κεφαλών.
Κ' οι Ναγκό χορεύουν στην Ασία.
Σε πειράζει - μου 'πες - η υγρασία
κ' η παλιά σου αρρώστια της Τουλών.

Τζίντζερ, που κοιτάς με το γυαλί,
το φανάρι του Άλμπορ δεν εφάνη.
Βλέπω στο Λονδίνο εγώ τη Fanny
στο κρεβάτι σου άλλον να φιλεί.

Κρέας αλατισμένο του κουτιού.
Μύωπα καπετάνιο μου και γέρο,
ένα μαγικό σκονάκι ξέρω
τέλειο για την κόρη του ματιού.

Άναψε στη γέφυρα το φως.
Μέσα μου μιλεί ένας παπαγάλος
γέρος στραβομύτης και μεγάλος
μα γιομάτος πείρα και σοφός.

Μέσα μου βαθιές αναπνοές.
Του Κολόμβου ξύπνησαν οι ναύτες.
Όλες τις ρουκέτες τώρα καφ' τες
και Marconi στείλε το S.O.S.